

Минулося. І вже не треба

Микола Вінграновський

Минулося. І вже не треба.
Воно минуло, не болить.
Над білим полем біле небо,
В гнізді сорочім сніг сидить.

І тихо видно білі дива,
На руку руку ніч кладе...
А тінь тремтливо-полохлива —
Хтось наче йде! Хтось наче йде...

Минулося... Твоя ця мІна,
Цей подих опівнічних губ,
Ця купина неопалима —
Забув би вже, давно забув!

Над білим полем біле небо,
На руку руку ніч кладе...
Воно минуло — так і треба...
Це щастя — трясця: нападе
І вже не скоро відійде...